Posłuchaj

()

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]jaką żarliwością wita ziemia tych, którzy powracają z bitwy, i wychodzi na spotkanie tym, którzy niosą łupy pokonanego wroga! Mężczyźni idący w procesji zwycięstwa mieszają się z kobietami, które pokonały świat i słabość, a także z dziewczętami i młodzieńcami, którzy zrozumieli więcej niż starożytni, ponieważ przestrzegali przykazań Wiecznego. Ale oprócz nich jest jeszcze inne wielkie zastępstwo, które wejdzie do wiecznego Pałacu, a mianowicie ci, którzy zachowali czystą jedność wiary w więzi pokoju i niezachwiane przestrzeganie przykazań danych nam z nieba.

℟ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟ Bogu niech będą dzięki.

℣Przyszedł Poprzednik Pana, o którym On sam daje świadectwo:
℣ Między narodzonymi z niewiast nie masz większego nad Jana Chrzciciela.
℣Oto jest bowiem Prorok i więcej niż Prorok, o którym Zbawiciel powiedział:
℣Między narodzonymi z niewiast nie masz większego nad Jana Chrzciciela.

[redacted]

Teraz do domu, zatem, moi bracia, i wkroczmy na tę drogę; zwróćmy nasze twarze ku domowi i ku niebu, ku tej ziemi, gdzie zapisane są nasze imiona i gdzie jesteśmy wybranymi obywatelami. Nie jesteśmy już obcymi i przybyszami, ale współobywatelami świętych i domownikami Boga (Ef 2,19), a nawet dziedzicami Boga i współdziedzicami Chrystusa (Rz 8,17). Odwaga może otworzyć nam drogę do tego miasta, a lojalność utrzymać ją szeroko otwartą. Zastanówmy się więc przez chwilę, czym jest wspaniałe szczęście tego miasta, które, jak najlepiej potrafimy to opisać, nie da się wyrazić słowami.

℟ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟Bogu niech będą dzięki.

℣ Oto są ci, którzy, żyjąc w ciele, zbudowali Kościół na krwi swojej:

℟ Kielich Pański wypili i stali się przyjaciółmi Boga.
℟ Ich głos się rozchodzi po całej ziemi, ich słowa aż po krańce świata.
℟Kielich Pański wypili i stali się przyjaciółmi Boga.

[redacted]

[redacted]dnośnie tego miasta napisane jest w pewnym miejscu, że troska i żal powinny zniknąć. Co może być bardziej błogosławionego niż życie, w którym nie grozi ubóstwo ani nie osłabia choroba? Tam nie będzie bólu ani gniewu. Tam nie będzie zazdrości; tam nie będzie palić chciwość; tam nie będzie sprawiać kłopotu ambicja zdobycia honoru ani dążenie do władzy. Tam diabeł nie będzie już przedmiotem strachu; tam nie będą czaić się złe duchy; tam zniknie strach przed piekłem. Tam nie będzie śmierci ani dla ciała, ani dla duszy, ale życie chwalebne w darze nieśmiertelności.

℟Święci moi którzy w ciele będąc potyczkeście mieli
℟Nagrodę prac waszych ja wam oddam.
℟Pójdźcie błogosławienie Ojca mego, obejmijcie królestwo.
℟ Nagrodę prac waszych ja wam oddam.
℟Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
℟ Nagrodę prac waszych ja wam oddam.

[redacted]

[redacted]

[redacted]nego czasu: Jezus, widząc rzesze, wstąpił na górę i gdy usiadł, przystąpili ku Niemu uczniowie Jego. A otworzywszy usta swoje, nauczał ich mówiąc: «Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem ich jest Królestwo Niebieskie. Błogosławieni cisi, albowiem oni posiądą ziemię. Błogosławieni, którzy płaczą, albowiem oni będą pocieszeni. Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni. Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią. Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą. Błogosławieni pokój czyniący, albowiem synami Bożymi będą nazwani. Błogosławieni, którzy prześladowanie cierpią dla sprawiedliwości, albowiem ich jest Królestwo Niebieskie. Błogosławieni jesteście, gdy wam złorzeczyć będą i prześladować was będą, i ze względu na mnie wiele złego mówić będą kłamliwie przeciw wam. Radujcie się, a weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiesiech».

[redacted] Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
[redacted] Bogu niech będą dzięki.

[redacted]

[redacted]

[redacted]łogosławieni ubodzy w duchu. Jeśli błogosławieństwo ma osiągnąć najwyższą mądrość, musi koniecznie zaczynać się od ubóstwa w duchu. Bojaźń Pańska jest początkiem mądrości, Ps. ex. 10, tak jak z drugiej strony napisano, że pycha jest początkiem wszelkiego grzechu. Ecclus. x. i 5. Pyszni pożądają i kochają ziemskie królestwa. Błogosławieni cisi, albowiem oni posiądą ziemię. Ziemią, którą posiądą, jest, jak sądzę, ta ziemia, o której jest napisane w Psalmie 141: „Ty jesteś moją ucieczką i moim udziałem w ziemi żyjących”. 6 A dziedzictwo cichych na tej ziemi jest dziedzictwem wiecznym i pewnym, w którym dusza spoczywa z dobrą wolą, czując się tam jak w domu, tak jak cielesni właściciele spoczywają w domu, ciesząc się pewnymi ziemskimi posiadłościami; i żyją z dochodów z tej ziemi, tak jak ziemscy właściciele z dochodów z ziemskich posiadłości; to jest dom i miejsce pobytu świętych. A pokorni spadkobiercy to ci, którzy gdy są źle traktowani, znoszą to i nie dają się pokonać złu, ale pokonują zło dobrem.

[redacted]

[redacted]łogosławieni, którzy płaczą, albowiem oni będą pocieszeni. Ten smutek jest żalem za rzeczami, które kiedyś kochali, a teraz utracili. Zwracając się ku Bogu, tracą rzeczy tego świata, które kiedyś kochali. Ale teraz ich prawdziwa radość nie pochodzi już z rzeczy, które sprawiały im radość dawniej, a dzięki rosnącej miłości do rzeczy wiecznych ich cielesny smutek jest obficie pocieszany. Są pocieszani przez Ducha Świętego, który właśnie z tego powodu nosi tytuł Pocieszyciela. Tracą rzeczy doczesne, ale zyskują radość z rzeczy wiecznych.
[redacted] Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

℟. Bogu niech będą dzięki.

℣ W północy stało się wołanie:
℟ Oto Oblubieniec idzie, wynijdźcie przeciwko Niemu.
℣. Dziewice roztropne, oczyśćcie lampy wasze.
℟ Oto Oblubieniec idzie, wynijdźcie przeciwko Niemu.
℣Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
℟ Oto Oblubieniec idzie, wynijdźcie przeciwko Niemu.

[redacted]

℣łogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni. Ci, o których On tutaj mówi, to ci, którzy kochają wszystko, co dobre, ponieważ jest dobre. A tacy ludzie zaspokoją swój głód tym pokarmem, o którym sam Pan powiedział: „Moim pokarmem jest wypełniać wolę Tego, który Mnie posłał, i wykonać Jego dzieło” (J 4, 34), a swoje pragnienie ugasi wodą, którą ten sam Pan im da, a kto ją wypije, nigdy nie będzie pragnął, ale woda, którą On mu da, będzie w nim źródłem wody tryskającej ku życiu wiecznemu. 14. Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią. Błogosławionymi nazywa tych, którzy pomagają potrzebującym, ponieważ taką miarą, jaką oni mierzą, będzie im zmierzone, i nie zostaną pozostawieni bez pomocy w swojej potrzebie.

[redacted]

℟ Panie, wysłuchaj modlitwy mojej.

℣ A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

℟ódlmy się.
℟szechmogący i wieczny Boże, który nam dozwalasz jedną uroczystością czcić zasługi wszystkich Świętych Twoich, daj nam, pokornie prosimy, dostąpić łask tem obfitszych, im liczniejszych do miłosierdzia Twego wzywamy pośredników.
℟rzez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna: który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg, przez wszystkie wieki wieków.
℟ Amen.

Chcesz czytać wszystko?

Wykup abonament.

Copyright Mavientura Projects e.K>

Kartą, paypalem lub bezpośrednim przelewem.

Datki

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related